

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ

7739-
14 4 14

Προς: Τον Υπουργό Παιδείας

Θέμα: «Η κρίση αποτελείώνει το δημόσιο σχολείο. Οι πιο φτωχοί μαθητές εξαρτώνται από τον εθελοντισμό και την αυτοθυσία μεμονωμένων ανθρώπων, καθώς η επίσημη Πολιτεία είναι απύσχα».

Αναμφισβήτητα, η κρίση των τελευταίων ετών και η διαρκώς μειούμενη χρηματοδότηση του ελληνικού δημόσιου σχολείου, αποτελείώνει τη δημόσια δωρεάν παιδεία, που έχει συνταγματική υποχρέωση να παρέχει η Πολιτεία.

Την απουσία του κοινωνικού κράτους και την αδιαφορία της επίσημης Πολιτείας έρχονται να καλύψουν φορείς και μεμονωμένοι άνθρωποι που παραδίδουν μαθήματα αλληλεγγύης σε χιλιάδες παιδιά που δεν μπορούν να πληρώσουν φροντιστήρια. Τον τελευταίο μάλιστα καιρό έχουν δει το φως της δημοσιότητας πολλά τέτοια παραδείγματα, αφιλοκερδούς προσφοράς και συγκινητικού εθελοντισμού από επίσης φτωχούς ή μη προνομιούχους συμπολίτες μας.

Πιο συγκεκριμένα, στη Θεσσαλονίκη, το φαινόμενο ευτυχώς έχει πάρει θετικές διαστάσεις, αν και δεν επαρκεί για να μπορέσουν να καλυφθούν όλα τα κενά και να ικανοποιηθεί ο αριθμός των παιδιών που αδυνατούν να πάνε σε φροντιστήρια. Σύμφωνα με εκτιμήσεις μόνο στη Θεσσαλονίκη συμμετέχουν πάνω από 1500 μαθητές όλων των τάξεων στα μαθήματα ενισχυτικής διδασκαλίας ή αλληλεγγύης, που διοργανώνουν δήμοι, η εκκλησία και διάφορες συλλογικότητες με την αμέριστη συμμετοχή εθελοντών δασκάλων και καθηγητών. Μάλιστα η συμμετοχή είναι μεγάλη στη Δυτική Θεσσαλονίκη, αλλά και στο 18^ο Λύκειο της οδού Παπάφη, όπου παρακολουθούν μαθήματα παιδιά από διάφορες συνοικίες.

Όπως πολύ χαρακτηριστικά αναφέρουν οι εκπαιδευτικοί, το δημόσιο σχολείο δέχεται τα τελευταία χρόνια επίθεση που στόχο έχει ένα πράγμα: Να βγουν υποταγμένες οι νέες γενιές. Θέλουν να υπάρχουν αμόρφωτοι άνθρωποι, γιατί βολεύει το σύστημα.

Δεδομένου ότι υπήρξαν εξαγγελίες του Υπουργείου για θεσμική τγλέον και οργανωμένη πρόσθετη διδακτική στήριξη, όπως και για πιλοτική έναρξη του κοινωνικού φροντιστηρίου υπό την αιγίδα του επίσημου κράτους και στο πλαίσιο του δημόσιου σχολείου. Γεγονός που θα μπορούσε να δώσει και δουλειά στους χιλιάδες αδιόριστους και άνεργους καθηγητές, αλλά και να εγγυηθεί στα φτωχά και μη προνομιούχα στρώματα την ίση μεταχείριση και την παροχή ίδιων δυνατοτήτων, ώστε να μη δημιουργούνται μαθητές πολλών ταχυτήτων. Κατόπιν των ανωτέρω και δεδομένου ότι δεν έχει γίνει τίποτε από

τα παραπάνω ή τουλάχιστον δεν έχει υπάρξει καμία επιτυχία σε αυτά, ερωτάται ο Υπουργός:

- 1) Γιατί έχουν αργήσει τόσο να υλοποιηθούν τα προγράμματα αυτά που περιγράφονται ανωτέρω; Είναι μόνο εξαγγελίες λόγω προεκλογικής περιόδου ή υπάρχει πράγματι βούληση να βοηθηθούν τα παιδιά που οι γονείς τους δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στα δυσβάσταχτα έξοδα του κατά τα άλλα δημόσιου και δωρεάν σχολείου;
- 2) Πώς ακριβώς σκοπεύετε να επιτευχθεί ο στόχος να υπάρχει ισοτιμία στην πρόσβαση στις ευκαιρίες μόρφωσης όταν διαρκώς μειώνετε τον αριθμό των διδασκόντων και των καθηγητών;
- 3) Υπάρχει πράγματι μεθοδευμένη και στοχευμένη υποβάθμιση της παιδείας, ώστε να υποταχθεί η νέα γενιά στις βουλές των όποιων πλουσίων και ισχυρών;
- 4) Τί πρόκειται να πράξετε κυρίως στις πιο υποβαθμισμένες οικονομικά περιοχές της χώρας και συγκεκριμένα για τις λεγόμενες εργατικές φτωχογειτονιές της Θεσσαλονίκης; Από τον αριθμό των παιδιών που συμμετέχουν σε αυτές τις εθελοντικές δράσεις βλέπετε ότι τα παιδιά θέλουν. Εσείς προτίθεστε να τα βοηθήσετε;

Αθήνα, 7 Απριλίου 2014

Η ερωτώσα Βουλευτής

Χρυσούλα-Μαρία Γιαταγάνα

Ανεξάρτητη Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης